

Za naše miliardy pro mezinárodní organizace, lidé mají právo rozhodnout!

Česká republika je v mnoha mezinárodních organizacích. Ročně za tato členství platí miliardy korun. Otázkou je, zda přináší všechny tyto organizace ČR užitek, nebo zda jde o pouhé černé díry, ve kterých se ztrácí naše peníze z veřejných rozpočtů. Proč by občané ČR neměli možnost díky referendu říct jasné NE a rozhodnout o našem členství v některých organizacích? Samozřejmě tím myslím i setrvání ČR nejen v NATO nebo v EU, vžít takových organizací je více než 200 a nemá smysl je tady

vyjmenovávat.

Rozhodně nemůžu souhlasit s návrhem zákona o obecném referendu z dílny sociálních demokratů, podle kterého by lidé nemohli hlasovat například o vystoupení z Evropské unie nebo ze Severoatlantické aliance. Proč? To chceme bránit lidem, aby měli možnost se sami rozhodnout? Značně diskriminující ze strany ČSSD je také počet podpisů nutný k vyvolání referenda. Běh podpisů není jen tak. Mohli jsme se o tom již přesvědčit v rámci prezidentských voleb.

Jak jsem se již několikrát vyjádřil, vyřazovat zahraničněpolitická témata z rozhodování v referendu je podle mě neodůvodněné. Věřím, že to s kolegy z ČSSD, ale také z hnutí ANO, v rámci vyjednávání o nové vládě vyřešíme. Ostatně jde o jednu z našich podmínek, a to zásadních.

JUDr. Vojtěch Filip, místopředseda PS PČR a předseda ÚV KSČM

Prohlášení k propouštění ve Vítkovických strojírnách

Odborové sdružení Čech, Moravy, Slezska vyjadřuje hlubokou solidaritu a účast více jak 550 dělníkům a ostatním zaměstnancům Vítkovických strojíren, kteří byli propuštěni ze zaměstnání nebo podali sami výpověď z důvodů nevyplacených mezd a ztratili tak své zaměstnání.

Věříme, že se zaměstnanci nakonec domůžou alespoň dlužných mezd a daňového vyrovnání. V případě Vítkovických strojíren OS ČMS vidí tvrdý konkurenční boj mezi firmami Vítkovice Power Engineering (VPE) ze strojírenského holdingu Vítkovice Machinery Group ostravského podnikatele Jana Světlíka. Na tento boj však doplácí dělníci a ostatní zaměstnanci.

Je de o učebnicový případ kapitalismu kdy v honbě za soukromovlastnickým ziskem maskovanými důvody udržení konkurenceschopnosti je obětováno udržení výroby a zájmy zaměstnanců. Ukazuje se, že ani období relativní konjunktury není žádnou zárukou trvalých jistot základních zaměstnaneckých práv.

OS ČMS takový postup ze strany vedení firmy odsuzuje a stojí na straně zaměstnanců.

V Praze dne 29. března 2018.

JUDr. Stanislav Grospič, předseda OS ČMS

Česká republika:

SOF stojí solidárně za dělníky Vítkovice Power Engineering

Světová odborová federace (WFTU), jež sdružuje přes 92 milionů pracujících z celého světa, stojí solidárně za dělníky a ostatními zaměstnanci továrny Vítkovice Engineering na severní Moravě v České republice, kteří byli vyhozeni nebo sami dali výpověď kvůli nevyplaceným mzdám.

Tak jako ve zbytku Evropy i v České republice čelí pracující následkům kapitalistické krize a zbesílého soutěžení monopolů o zisk. Kapitalisté, kteří se nezdárají obětovat vydobytá práva pracujících, musí „nabízet“ dělnické třídě masivní propouštění, mzdové škrt a nevyplacené příjmy, aby si zachovaly konkurenceschopnost a byly úspěšnější v honbě za ziskem.

Velká třídně orientovaná odborářská rodina WFTU vyjadřuje internacionalistickou solidaritu svým bratrům v České republice a potvrzuje svůj třídní podporu pracujícím, kteří přišli o zaměstnání. Jsme přesvědčeni, že zaměstnanci musí získat nevyplacené mzdy i daňové vyrovnání. Ostře odsuzujeme čin vedení společnosti a vyzýváme české lidové vrstvy, aby ukázaly v praxi svoji solidaritu s pracujícími firmami Vítkovice Power Engineering.

Sekretariát WFTU, Atény, 1. Dubna 2018

K jednání tripartity o návrhu na zrušení karenční doby

Proběhlo společné jednání tripartity a zástupci části vlády k poslaneckému návrhu na zrušení karenční doby, tedy obnovit hrazení prvních 3 dnů nemocenské. Byly předloženy 3 varianty možného zrušení karenční lhůty. Bohužel, dva předložené návrhy se nesou v jasném heslu "aby se vlk nažral a koza zůstala celá", dopad by se přenesl především na kasu státu. Jednání probíhalo předhazováním argumentů pro a proti. Zásadně proti jsou samozřejmě zástupci zaměstnavatelů, kteří nejsou ochotni přijmout žádný argument nebo i jakýsi kompromis. Zrušení karenční doby vyhodnocují jako velkou finanční zátěž pro ně samotné a především pro "obnovu" značného zneužívání nemocenské na úkor pracovních docházky. Zásadně nesouhlasíme s argumenty zaměstnavatelů, protože právě Ti mají z nastaveného systému největší prospěch v podobě velice výhodných kompenzací, které v celku dosahují několik miliard ročně.

Opět jsme zdůraznili, že je pro nás zrušení karenční doby jedna z zásadních priorit nejen při samotném vyjednávání o možné podpoře vlády. Tyto návrhy jsme předkládali již v minulých obdobích nejméně 3x. Již dnes zaměstnavatelé vytvářejí různé bonusy v podobě dovolené navíc, sick days nebo i hradí první 3 dny v 60% ze svého. Z jednání jednoznačně vyplývá, že pro zaměstnavatele jsou důležité zisky. Bohužel si stále neuvědomují, že jsou to právě zaměstnanci, kteří jsou hybnou silou veškerého podnikání a bez kterých by zaměstnavatel prostě nebyl.

Generál Ludvík Svoboda, prezident ČSSR

Ludvík Svoboda se narodil 26.11.1895 v Hroznatině. Tato vesnice leží v kraji Vysočina v okrese Třebíč. Je to samostatný kraj v ČR ležící na pomezí Čech a Moravy. Obec má katastrální výměr 3,91 km² a leží v nadmořské výšce 587 m.n.m. Jméno získala obec podle svého zakladatele Hroznaty. První písemná zmínka pochází z r.1365. V obci „v rodném domě Ludvíka Svobody je v současnosti jeho muzeum o které dnes pečuje jeho dcera Zoe. Mimo jiné je zde na návsi zvonička, která stojí na zbouraných základech kapličky. V roce 1915 byl Ludvík Svoboda poslán na ruskou frontu. Ještě téhož roku

18. září přešel u Tarnopolu do zajetí. V roce 1916 se přihlásil do československých legií. Bojoval ve slavných bitvách u Zborova, u Bachmače. Od roku 1922 byl důstojníkem čs.armády. Pak následovalo meziválečné období, v těchto letech byl Ludvík Svoboda v rodné obci, v Hroznatině. To co předcházelo událostem před r.1938 je dostatečně známo. Fašistické bojovky, které napadaly naše vojenské a četnické orgány v pohraničí-Sudetech, naše české občany, jejichž převážná část opouštěla tato místa, jen aby si zachránily holé životy, to vše vedlo k tomu, že již v novodobých českých dějinách se tradičně začal projevovat odboj Čechů, kteří začali bojovat proti nepravostem. Tento ODBOJ se začal organizovat ihned po okupaci ČR. Byl rozdělen na západní a východní. Naši vojáci byli zapojeni v obou částech. K účasti v bojích vedla vždy dlouhá cesta. V roce 1939 Svoboda uprchl do Polska, kde počal organizovat čs.jednotky. Po porážce Polska v září 1939 převedl Svoboda skupinu více než 700 důstojníků a vojáků do azylu do Sovětského svazu. Byl však zajat Rudou armádou, internován a dokonce odsouzen k smrti jako špión. To vše se časem vyřešilo. Po přepadení SSSR v r.1941 vstoupil do bojových jednotek Čechoslováků a počal budovat naše vojenské seskupení. To však nebylo jednoduché. Značné potíže mu dělali Londýnští činitelé. A já se chci zmínit o vytvoření čs. armádního sboru v SSSR. Nejvýznačnější osobností v této době byl právě Svoboda. Na území SSSR nebylo v té době československé diplomatické zastoupení a podplukovník Ludvík Svoboda vedl po dva roky diplomatická jednání se sovětskými orgány, aby mohla být tato vojenská skupina udržena v celku, aby byla materiálně podporována. V těchto místech začala odbojová činnost československého generála a později prezidenta Svobody, nositele titulu hrdina ČSSR a SSSR. Měsíc po napadení SSSR Německem byla československými politickými představiteli podepsána dohoda se Sovětským svazem o obnově diplomatických styků a vzájemné spolupráci ve válce proti Německu. Dohoda umožňovala organizovat v Sovětském svazu samostatnou československou vojenskou jednotku. Pluk. Ludvík Svoboda se významně podílel na přípravě této vojenské dohody. V roce 1942 nás přivítalo město Buzuluk, ležící v předhůří Uralu. Docházelo k posledním jednáním a 9.12.1942 přišel pro náš prapor rozkaz k odjezdu na frontu. Zde začala tak nekonečná cesta našich jednotek z Buzuluku do Prahy. Plukovník Svoboda velel praporu, který se vyznamenal u Sokolova. Velel brigádě, která sehrála významnou úlohu při osvobození hlavního města Ukrajiny Kyjeva a při bojích o západní Ukrajinu. Brigáda pod jeho velením osvobodila města Rudu, Bilou Cerkev a řadu dalších měst. V květnu 1945 jednotky 1. československého armádního sboru dorazily Do Prahy. Ludvík Svoboda sem přijel jako divizní generál a v první vládě v osvobozené republice se stal ministrem obrany. Dne 25. dubna 1950 byl z této funkce odvolán a následně intenzivně pomáhal JZD v Hroznatině. Prošel řadou funkcí, byl i obviněn jako vlastizrádce. Prošel si rokem 1968 a více méně se zasloužil o to, že nedošlo k žádným krvavým událostem. Dne 30. března 1968 během pražského jara byl Ludvík Svoboda po abdikaci Antonína Novotného zvolen prezidentem republiky. Prezidentem ČSSR byl až do roku 1975. Zemřel 20. 9.1979 a je pochován v Kroměříži. V současnosti je každoročně vzpomínáno na Ludvíka Svobodu v jeho rodné obci. Tohoto pietního aktu se zúčastňují členové Společnosti Ludvíka Svobody a členové Středočeského KR Klubu českého pohraničí, která je kolektivním členem této společnosti. J.Horký

Společnost Ludvíka Svobody

Vás zve na konferenci

BACHMAČ - SOKOLOVO - LUDVÍK SVOBODA

v stoleté historii Československa

kteřá se bude konat

v úterý 17. dubna 2018 od 10 hodin

v Konferenčním sále Domu armády Praha

(Vítězná náměstí 4/684, Praha 6, vchod z Buzulucké ulice)

Na konferenci věnované stému výročí založení Československého státu vystoupí řada významných odborníků – historiků, politologů, vojáků i pedagogů.

Prezence účastníků od 9 hodin.

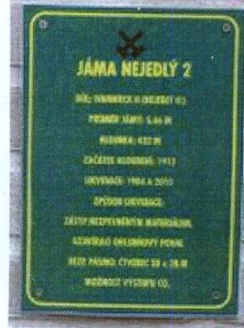
Přestávka od 12:30 do 13:30 hodin

Předpokládané ukončení konference v 16 hodin.

Zapomenuté názvy kladenských dolů (2. část)

Důl Waniecek (Vaňkovka) v Kamenných Žehrovicích

Důl byl přejmenován v roce 1946 na důl Generál Ludvík Svoboda a pak následně v roce 1955 dostal název Nejedlý II. Vaňkovka byla již od svého vzniku určena jako výdušná k odvětrání uhelných revírů svých a hlavně okolních dobývek těžní jámy Schöeller v Libušíně, se kterou byla propojena důlními díly. Veškerá těžba uhlí z Vaňkovky byla důlními lanovkami odvážena k Šelerce. Dobývání uhlí v Kamenných Žehrovicích a vedlejší obci Srby způsobilo na povrchu poklesem vyuhleného podloží velký dopad na okolí. Podél šachty tekli potok Kačák, kterému se v roce 1950 protřel břeh a samovolně zaplavil přílehlá luka a nenávratně tak zmizela pod vodou Panská cesta z Kamenných Žehrovic do Srb, starý srbské hřbitov a fotbalové hřiště SK Kamenné Žehrovice, poblíž dnešního ostrůvku. Vznikl osmdesát hektarový rybník pro vodní sporty a hlavně pro rybáře, známý jako Záplavy. Naproti areálu Vaňkovky, v lese pod nádražím, byl vybudován internát pro stovky hornických učňů, kteří zde v učilišti Srby se tři roky seznamovali s teorií i praxí hornického řemesla, v té době velmi váženého. Dnes je na bývalé šachtě chov koní a autodílna, bývalý internát je přebudován na hotel ASTRA.

(Pokračování příště) J. Frolík

Pražské povstání (2)

Na **Nouzově** se za první republiky usadila celá řada známých jmen, vilu zde vlastnil třeba protektorátní ministr vnitra, pozdější předseda vlády Protektorátu **Richard Bienert**. Na **nedalé Čepce** postavil v roce 1932 podnikatel Černý hotel. Tak trochu i lázně, sportoviště a místo setkávání smetánky nejen nad dobrou minerální vodou. V roce 1943 byl hotel přidělen **Kuratoriu pro výchovu mládeže v Protektorátě**. Dítko kolaboranta Moravce mělo sružovat a převychovávat všechny mladé. Což se českým mladým lidem - i mně osobně, dařilo úspěšně sabotovat. Přesto se v roce 1945 cvičilo asi 70 českých mladíků - jako svatováclavská rota pro přímý boj proti SSSR. Jedna slabá rota - snad to s našim národem a kolaborací nebylo tak zlé, jak se dnes módně tvrdí.

Do nacistického boje se zapojily až desetisetové divize SS z Belgie, Holandska, Francie, Itálie, Maďarska, Španělska, Norska a Pobaltí. Rota dopadla neslavně - lidé z Unhoště se o ni patičně postarali. (Dnes je po odchodu naší armády objekt ruinou.)

I nejvíce **nenáviděný Čech Emanuel Moravec** hledal řešení neřešitelného. Měnil rétoriku - z bojového nasazení proti bolševizmu slevil na vděčnost Říši, která nás chrání před strašnou válkou. Díky ní nemáme vlast poničenu. Jen klid a rozvahy, Češi! V květnových dnech neopouštěl už své ministerstvo v Kolowratském paláci, kam už přestali chodit i jeho úředníci. Pozval si třeba svého podřízeného na ministerstvu spisovatele Františka Kubku, snad aby mu poradil, co dělat. Ten mu ovšem na rovinu řekl, co ho čeká. Zbýval tedy jen Frank. Před pár dny jel s jeho posáním do Bavorska, kde se přesvědčil, že je i pro Američany nežádoucí osobou. Takže když ho Frank povolal, aby v radiu Mělník uklidňoval Čechy, (to pražské bylo už v rukách povstalců), tak poslušně jel. Ne limuzinou jako dřív, ale obyčejným nákladákem. Nedojel dál než na stoupání k Chotkovým sadům. Motor auta zakašlal, zastavil se. Střelba kolem, vystrašení němečtí vojáci a víze budoucího - vytáhl z kofeňáku pistolí a zastřelil se. Ušetřil práci lidovým soudům. Ale to už jsem předběhl dějovou linii.

Pražskému povstání předcházela lokální povstání na řadě míst, většinou brutálně potlačeny. V Praze se připravovalo už od ledna. Začalo to už 4. května vyvěšováním vlajek a ničením německých nápisů, druhý den přerostlo k otevřenému vystoupení. **V čele stála Česká národní rada**, vojenské složce velel **generál Karel Kutvaš**. Elitní důstojník, generálem se stal už ve svých 33 letech. V poledne dostal konspirační vzkaz, na kole přešel přes celou Prahu až na Staroměstskou radnici, zakrátko měl k dispozici 20 později 30 tisíc bojovníků. Frank posílá delegaci k Američanům, ta je ale cestou zatčena péčí kladeňáků. Bienerta posílá do rozhlasu s textem vyhlášení Československé republiky, ten je ale cestou také zatčen a uvězněn. Boje se rozhořely naplno. Velitel zbraní SS v Čechách **hrabě von Pückler-Burghaus** se sídlem v dnešní Právnické fakultě činil všechna možná opatření. Nemohl ale ani uvěřit, že úderný oddíl SS nepřemohl obránce rozhlasu, který volá o pomoc, burcuje vojáky, polisty i občany do zbraně. Večer proto byl nucen poslat Schörnerovi zprávu, že město je rukou vzbouřenců. Žádal útoky těžké techniky ze směru Benešev po obou stranách řeky, z východu i severu s cílem dobýt střed města. Dále letecké útoky na střed. **HODNÉ ZÁPLANÝCH BOMB, CELÉ TO HNÍZDO MUSÍ HOŘET!** Další moment, ukazující na myšlení nacistických špiček.

Situace obránců nebyla dobrá. V samé Praze bylo rozmístěno velké množství vojsk, početná německá enkláva se rozrostla o utěčené před Rusy. Ne všichni byli fanatiky, bylo jich ale dost. Z oken bytů stříleli po lidech, vyvěšujících vlajky. Jednotky Volksturmů či pomocné jednotky se ochotně vzdávaly a vydávaly zbraně. Sám jsem viděl nápis: „Wir wollen nicht SS, wir wollen nicht SA, wir wollen aber USA! Deutsche Soldaten.“ (Chceme USA!) Velká hrozba byla zvenčí. **Vedle skupiny armád Střed s velkou bojovou silou v Milovicích to bylo SS cvičiště Böhmen, bývalé Neveklavsko, skupina SS Wallenstein na Konopišti. Části elitních SS divizí „das Reich“ a „der Führer“.** To vše se nad ránem 6. května ze tří stran začalo valit na Prahu. Obránci měli jen lehké zbraně a ještě málo, neměli těžkou techniku, proti tankům nejvýš pancéřové pěsti. **Měli ale odhodlaní, sílu pravdy na své straně.** A také víc než 2000 barikád, které přes noc vyrostly po celé Praze a na přístupech k ní. Přistě si mimo jiné povíme něco o ROA - Vlasovcích a o událostech druhého dne povstání. Sluší se také dodat, že fakta k tomuto seriálu jsem čerpal jednak z internetu, jednak z knihy dokumentaristy Václava Junka. Pavel Hruban

Zešlení SVOBODOU

Jsmé vůbec ještě "normální", v tom svatém režimu pravdy a lásky?! Jsmé vůbec ještě psychicky zdraví lidé? Studie nám ukazují, jak je lidské psychice ta bezudná, bezzákonná, svoboda nebezpečná. Vidíme to nejenom na pomatených, deviantních USA, ale už se ta deviance projevuje např. i v Rusku. Tam si kontroverzní performer Pavel Pavlenský přiblížil genitálie k dlažbě Rudého náměstí, zašil si ústa na podporu pornomělkyň Pussy Riot, uřízl si kuše ucha a v Paříži prý zapálil okna banky na náměstí Bastilly. Naš, svobodu zešlený performer, pan Kohout prý jezdí do katolického Polska obohacovat svým spermatem "svěcenou" vodu do kostelů.

K tomu má sloužit ta slavná kapitalistická svoboda?! K bezudnému vyšilování lidí dříve rozumných, duševně zdravých? Statistiky o duševních poruchách a kriminalitě českých občanů nadmíru těší naše bojovníky za kapitalistickou svobodu, naše bývalé disidenty, posamatovému a uměleckou elitu národa, paní socioložku J Šiklovou aj. Statistiky konstatují, že "Česko patří mezi deset nejdepressivnějších států Evropy". A to tu ještě nemáme, ten sluníčkářský vitaný, terorismus. Invalidů kvůli duševním nemocem přibývá. Invalidní důchod dostalo od psychiatra 100 000 lidí. Brzy je naše pravoslávská legislativa ještě legálně ozbrojí (zatím jen ty relativně zdravé, potenciální duševní invalidy). Kdo tu armádu statisíců režimních, duševních invalidů, ale i kriminálních živilů, užívá? Bude je ze svých daní, nemravných zisků, život bohatá milionářská smetánka, elita národa, samotový disidenti, akademici, umělci, bankéři, realitní makléři, NEZiskovkáři apod.?

Asi jsem už také zešlela. Chťip pro prominentních desperátch, aby se o svoji "kořist" s kýmkoliv dělili, je šílené. Proto přeče svoji samotovou revoluci nedělali! Uvrhnou statisíce lidí do existenční, exekuční nouze, pracovní bídy, psychických problémů a ještě se z této hrozně reality radují. To chce sakra hořší kůži, silný žaludek a ztrátu svědomí! Tím se ÚSTR nezabývá, kam vede české občany samotový kapitalismus? Kam? Rovnou cestou do blázců a do kriminálů. Pro ÚSTR je na prvním místě kapitál, mamon elit. Zdraví a spokojenost prostých občanů ÚSTR nezajímá? Svě režimní oběti ÚSTR nepočítá. Kapitalismus se začíná jevit jako režim občanů šílenců a kriminálků, ovládaných těmi největšími politickými šílenci a kriminálníky.

Eva Dolejšová

Světlem zapomenuté děti

Strávil jsem jeden lednový den s několika dětmi, na něž svět zapomněl. Mladými, pozoruhodně zdatnými a nezlomnými, často možná naivními a až umíněně důvěřivými. Obývajícími svět, jenž si libuje v tom, že je podráží a pozoruje, jak padají. Jsou to děti kábalské ulice.

Každý pátek ráno sedí zhruba stovka těchto zapomenutých dětí v hlučných, občas až dvoje halasných skupinkách, po sedmi až deseti, v rozlehlé, nevytopené učebně a diskutují o lidských právech - právech, o nichž, jak se zdá, jen málokdo v mezinárodním společenství uznává, že je vůbec mají. V tomhle třicetistupňovém (30° Fahrenheit, cca +1,1°C; pozn. překl.) kábalském ránu mají některé z nich jen košili; jen málo z nich je oblečeno přiměřeně k počasí. Jsou špinavé. Jsou podvyživené. A milované.

Tyhle děti jsou tím nejmenším mikrokosmem z odhadem 50 000 kábalských „dětí ulice“, kluků a děvčát, kteří lemují už tak přepracané městské ulice a prodávají tu balonky, „žehňají“ autům kadidlem nebo nosí váhy a vyzývají kolemjdoucí, aby se zvalili. Tyhle ponižující úkony provozují za ubohý „poplatek“, jímž pomáhají matkám nakoupit jídlo pro rodinu.

Tyhle malé děti i jejich rodiče žijí na ulici. Táboří v závětví zaparkovaných vozidel, v chráněném koutě sousedního dvorku, v opuštěných budovách. Existuje málo vládou hrazených programů, jež jim mají pomoci - žádné sklady potravin, darované ošacení ani bezplatná zdravotní péče. Jsou ponechány, aby přežily jak umí ve společnosti, která je příliš zaneprázděná na to, aby se zabývala jejich problémy.

Afghánští míroví dobrovolníci (Afghan Peace Volunteers), drobný základní program, organizovaný mladými afghánskými ženami a muži k nalezení a podpoře nenásilných řešení utrpění jejich země, založili a provozují tuto „školu pro děti ulice“, aby tak doplnili jakékoli vzdělání, jaké je tahle omladina schopna si osvojit při občasné docházce do veřejných škol. Škola, toliko s dobrovolnými učiteli a placená čistě z příspěvků mezinárodního společenství, si je vědoma, že bez vzdělání nelze dosáhnout žádného, byť sebemenšího snu.

Abý umožnily dětem každý pátek uniknout z ulice a získat čas na docházku do třídy, dostávají matky dětí, jež věrně docházejí do školy, olej na vaření a rýži, aby tak nahradily příjem, jaký by jejich dcery a synové získali na ulici. Roční docházka jednoho dítěte do školy přijde zhruba na 534 \$. Převážná většina z toho (91 %, 473 \$) padne na pytel rýže a láhev oleje, dodaných rodině každého z dětí. Zbytek peněz je vydán za zásobování školy a zimní dětské oblečení. Roční rozpočet programu je 53 400 \$.

Afghánští míroví dobrovolníci očekávají, že každé dítě, jež chodí do školy, dosáhne během každého roku, jenž ve škole stráví, trvalého pokroku v gramotnosti. V roce 2017 dosáhlo v škole 30 dětí ze sta gramotnosti během sedmi měsíců, což dokazuje, že každé dítě, je-li vedeno, může a bude se učit, bez ohledu na vnější podmínky.

Ken Hannaford-Ricardi pro www.counterpunch.org (překlad Vladimír Sedláček)

★ BLAHOPŘEJEME ★

Dne 17. dubna oslaví jubilejní 75. narozeniny dlouholetý místopředseda OV KSČM Kladno, předseda MěR KSČM Kladno, člen Středočeského KV KSČM, předseda OR KČP Kladno, člen Středočeské KR KČP soudruh **Ladislav NYŠ**. Upřímně děkujeme za dlouholetou obětavou práci pro stranu a další společenské organizace. Do dalších let přejeme hlavně pevné zdraví, hodné spokojenosti v osobním i rodinném životě a co nejvíce elánu, životní energie, optimizmu a pevné nervy.

OV KSČM Kladno

BLAHOPŘEJEME

- ❖ 25. ZO KSČM Kladno srdečně blahopřeje s. Jiřímu MERTHOVI, který dne 14. dubna oslaví jubilejní 85. narozeniny. Do dalších let přejeme hlavně hodně zdraví, štěstí, osobní pohodu a spokojenost.
- ❖ ZO KSČM č. 43 Kladno srdečně blahopřeje s. Jiřině ŠPALKOVÉ, která dne 16. dubna oslaví jubilejní 70. narozeniny. Do dalších let přejeme mnoho zdraví, štěstí, osobní a rodinnou pohodu, spokojenost a životní jistotu.
- ❖ ZO KSČM Jedemilce srdečně blahopřeje soudružce Jiřině BAROCHOVÉ, která dne 16. dubna oslaví jubilejní 80. narozeniny. Do dalších let přejeme hlavně zdraví, štěstí, osobní spokojenost a pohodu.
- ❖ ZO KSČM Hrdlív srdečně blahopřeje soudruhu Antonínu VELCOVI, který dne 17. dubna oslaví jubilejní 85. narozeniny. Do dalších let přejeme ještě hodně zdraví, štěstí, osobní pohodu a spokojenost.

K blahopřání se připojuje i OV KSČM Kladno a děkuje za práci pro stranu

ZPRAVODAJ OV KSČM Kladno: Adresa redakce: ul. Milady Horákové 497, Kladno 2, tel. 313 128 003, 312 687 909, E-mail: kscm.kl@tiscali.cz, WEB: <http://kladno.kscm.cz>, MIČ 47 437

Nevyžádané příspěvky se nevracejí